॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ किंकरवद्दंडं बिभर्ति किंकरनामानं दाद्दंडं बिभर्ति सः

चतुर्दशसहस्रैस्तुतुरगाणां महाहवे ॥ द्वाभ्यां शतसहस्राभ्यां पदातीनां च धन्विनां ॥ ९८ ॥ शूराणां लब्धलक्षाणां विदितानां समंततः ॥ अभ्यवर्तंत कौंतेयं छादयंतो महारथाः ॥ ९९ ॥ शरवर्षैर्महाराज सर्वतः पांडुनंदनं ॥ सच्छाद्यमानः समरे शरैः परबलार्दनः ॥ १०० ॥ दर्शयन् रौद्रमात्मानं पाशहस्त इवांतकः ॥ निघ्नन्संशप्तकान्पार्थः प्रेक्षणीयतरोऽभवत् ॥ १०१ ॥ ततो विद्युत्प्रभैर्बाणैः कार्तस्वरविभूषितैः ॥ निरंतरमिवाकाशमासीच्छन्नं किरीटिना ॥ २ ॥ किरीटिभुजनिर्मुक्तैः संपतद्भिर्महाशरैः ॥ समाच्छन्नं बभौ सर्वं कादंबेयैरिव प्रभो ॥ ३ ॥ रुक्मपुंखान्प्रसन्नाग्राञ्छरान्सन्नतपर्वणः ॥ अवासृजदमेयात्मा दिक्षु सर्वासु पांडवः ॥ ४ ॥ महीविय द्दिशः सर्वाः समुद्रा गिरयोऽपि वा ॥ स्फुटंतीति जना जज्ञुः पार्थस्य तलनिःस्वनात् ॥ ५ ॥ हत्वा दशसहस्राणि पार्थिवानां महारथः ॥ संशप्तकानां कौंतेयः प्रत्यक्षं त्वरितोऽभ्ययात् ॥ ६ ॥ प्रत्यक्षं च समासाद्य पार्थः कांबोजरक्षितं ॥ प्रममाथ बलाद्बाणैर्दानवानिव वासवः ॥ ७ ॥ प्रचिच्छेदाशु भल्लेन द्विषतामाततायिनां ॥ शस्त्रं पाणिं तथा बाहुं तथापि च शिरांस्युत ॥ ८ ॥ अंगांगावयवैश्छिन्नैर्व्यायुधास्तेऽपतन्भुवि ॥ विष्वग्वाताभिसंभग्ना बहुशाखा इव द्रुमाः ॥ ९ ॥ हस्त्यश्वरथपत्तीनां व्रातान्निघ्नंतमर्जुनं ॥ सुदक्षिणादवरजः शरवृष्ट्याभ्यवीवृषत् ॥ १० ॥ तस्यास्यतोर्द्धचंद्राभ्यां बाहू परिघसन्निभौ ॥ पूर्णचंद्राभवक्त्रं चक्षुरेणाभ्यहरच्छिरः ॥ ११ ॥ सपपात ततो बाहात्सुलोहितपरिस्रवः ॥ मनःशिलागिरेः शृंगं वज्रेणेवावदारितं ॥ १२ ॥ सुदक्षिणादवरजं कांबोजं ददृशुर्हतं ॥ प्रांशुं कमलपत्राक्षमत्यर्थं प्रियदर्शनं ॥ १३ ॥ कांचनस्तंभसदृशं भिन्नं हेमगिरिं यथा ॥ ततो भवत्पुनर्युद्धं घोरमत्यर्थमद्भुतं ॥ १४ ॥ नानावस्थाश्च योधानां बभूवुस्तत्र युध्यतां ॥ एकेषु निहतैरश्वैः कांबोजैर्यवनैः शकैः ॥ १५ ॥ शोणिताक्तैस्तदा रक्तं सर्वमासीद्विशांपते ॥ रथैर्हताश्वसूतैश्च हतारोहैश्च वाजिभिः ॥ १६ ॥ द्विरदैश्च हतारोहैर्महामात्रैर्हतद्विपैः ॥ अन्योन्येन महाराज कृतो घोरो जनक्षयः ॥ १७ ॥ तस्मिन्प्रपक्षे पक्षे च निहते सव्यसाचिना ॥ अर्जुनं जयतां श्रेष्ठं त्वरितो द्रौणिरभ्ययात् ॥ १८ ॥ विधुन्वानो महच्चापं कार्तस्वरविभूषितं ॥ आददानः शरान्घोरान्स्वरश्मीनिव भास्करः ॥ १९ ॥ क्रोधामर्षविवृत्तास्यो लोहिताक्षो बभौ बली ॥ अंतकाले यथा क्रुद्धो मृत्युः किंकरदंडभृत् ॥ २० ॥ ततः प्रासृजदुग्राणि शरवर्षाणि संघशः ॥ तैर्विसृष्टैर्महाराज व्यद्रवत्पांडवीचमूः ॥ २१ ॥ सदृष्ट्वैव तु दाशार्हं स्यंदनस्थं विशांपते ॥ पुनः प्रासृजदुग्राणि शरवर्षाणि मारिष ॥ २२ ॥ तैः पतद्भिर्महाराज द्रौणिमुक्तैः समंततः ॥ संछादितौ रथस्थौ तावुभौ कृष्णधनंजयौ ॥ २३ ॥ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥